

Arrest

nr. 232 580 van 13 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. X van 10 september 2019 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van 29 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. DETHIER *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij, de heer H. Y. M. A. Q. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Rusaifa, van Palestijnse origine te zijn en de Jordaanse nationaliteit te bezitten. U en uw familie zijn geregistreerd bij het UNRWA.

U verklaart op 4 oktober 2009 in het geheim religieus te zijn gehuwd met A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...) (OV X en CG X). Ze was eerder gehuwd geweest en was intussen uit de echt gescheiden. Omdat haar familie tegen jullie relatie was gekant en u een aantal keer tevergeefs om haar hand had gevraagd ontmoetten jullie mekaar in het geheim bij U.(...) H.(...), een vroegere buurvrouw van A.(...). Toen in december 2010 bleek dat uw partner zwanger was, probeerde u nogmaals een huwelijksaanzoek te doen, tevergeefs echter. U bracht uw eigen familie van dit alles op de hoogte en uw vader hielp u een smokkelaar te contacteren om het land te kunnen verlaten en betaalde ook jullie reis.

*Jullie werden op 22 januari 2011 aangehouden in de transitzone van de luchthaven van Zaventem en dienden diezelfde dag nog **een eerste asielaanvraag** in. Op 11 februari 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 9 maart 2011.*

*Op 15 maart 2011 diende u **een tweede asielaanvraag** in die echter door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater).*

*Op 4 november 2011 diende u **een derde asielaanvraag** in. U herhaalde dezelfde problemen zoals deze door u aangehaald werden in het kader van uw eerste asielaanvraag en stelde dat uw familie nog steeds werd lastiggevallen door de familie van A.(...). Verder beweerde u dat u bij aankomst in België de politie hebt geholpen de smokkelaar te arresteren. Dit nieuws zou via Buitenlandse Zaken ter oren zijn gekomen aan de geheime dienst van Jordanië en uw vader zou tweemaal 'geconvoceerd' zijn. Een eerste keer werd hij in april 2011 gecontacteerd en ondervraagd: er zou hem gevraagd zijn waarom u het land clandestien had verlaten, u reisde weliswaar met uw eigen paspoort doch zonder 'officieel' visum. Enige tijd later werd uw vader een tweede keer ondervraagd, dit gebeurde deze keer telefonisch. Er werd hem gevraagd waar u zich ophield en wanneer zijn schoondochter zou bevallen. U haalde aan dat u bij terugkeer naar Jordanië door de autoriteiten vrees te zullen worden aangehouden en over uw asielaanvraag te zullen worden ondervraagd. Voorts beweerde u dat uw familie te kampen heeft met problemen veroorzaakt door de familie van de smokkelaar, maar over wat voor soort problemen het gaat weet u niet. U zou dit rond oktober 2011 vernomen hebben.*

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een attest van het UNRWA, uw 'religieuze' huwelijksakte, uittreksel uit jullie paspoorten, een attest op naam van uw echtgenote van het alAndalous College, huwelijksakte eerste huwelijk A.(...) en scheidingsakte, uw arbeidsovereenkomst ('employment agreement'), een aanvraag opdat uw echtgenote u kon komen bezoeken in Saoedi-Arabië, een 'experience certificate', een schrijven van U.(...) H.(...), en haar identiteitskaart, waarin ze jullie problemen bevestigt, een schrijven, en de identiteitskaart van A.(...) M.(...) die in hetzelfde gebouw als uw echtgenote woonde en die jullie problemen bevestigt, een aantal rapporten over eerwraak en een schrijven opgesteld door de psychologe van uw echtgenote.

Op 7 mei 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 12 september 2012.

*U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende hier op 27 juli 2015 **een vierde asielaanvraag** in. Voor uw vierde asielaanvraag steunt u zich op de motieven die u in uw eerdere asielaanvragen had uiteengezet, zo herhaalt u de problemen die zowel u als uw familie hebben met de familie van A.(...) omdat zij een huwelijk tussen u en A.(...) weigerden. U geeft aan dat deze problemen nog steeds actueel zijn en voegt hier aan toe dat de ouders van A.(...) een januari 2015 een klacht tegen u hebben ingediend waarin zij stellen dat u hun dochter ontvoerd hebt. Als gevolg werd u op basis van de verklaringen van de ouders van A.(...) in mei 2015 door een rechtbank in Amman bij verstek veroordeeld tot een celstraf van vijf jaar en een bijkomende werkstraf.*

Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een certificaat van ongehuwde staat (inclusief vertaling), een vonnis van de rechtbank (inclusief vertaling), een oproepingsbrief van de rechtbank, een brief, kopie van de geboorteaktes van uw dochters, een vertaling van de akte van uw 'urfi'-huwelijk en de enveloppe van uw postverzending.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Betreffende de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw initiële asielaanvraag hebt uiteengezet, met name de problemen die u en uw familie hebben met de familie van A.(...) omwille van uw geweigerd huwelijk met A.(...), moet worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. In de beslissing van 11 februari 2011 kwam het CGVS onder meer tot de vaststelling dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd werd doordat er (i) de verklaring van uw echtgenote dat zij in extremistische familie opgegroeid zou zijn en geen sociaal leven had, niet strookt met de vaststelling dat zij aan de universiteit mocht studeren; (ii) jullie geen bewijsstuk konden voorleggen van uw echtgenote haar eerste huwelijk en daaropvolgende echtscheiding, (iii) het opmerkelijk is dat de familie van uw echtgenote uw huwelijksaanzoek afwees, daar dit net het oneerbaar gedrag van uw echtgenote recht zou zetten en jullie relatie zou officialiseren; (iv) het logischer zou zijn mocht de familie van uw echtgenote haar hebben uitgehuwelijkt; (v) noch u noch uw echtgenote op de hoogte bleken te zijn van de naam van de 'sheikh' van jullie 'geheime' huwelijk en het vooraanstaande familielid dat een bemiddelingspoging ondernam; en (vi) dat u en uw echtgenote uiteenlopende verklaringen aflegden betreffende het contact dat uw echtgenote met haar moeder gehad zou hebben vlak voor jullie vertrek uit Jordanië. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 9 maart 2011 en geniet bijgevolg kracht van gewijsde. In ging niet in cassatieberoep.

Uw tweede asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen daar u geen nieuwe elementen aanbracht die een ander licht konden werpen op uw eerste asielaanvraag.

Uw derde asielaanvraag resulteerde in een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS kon immers niet anders dan vaststellen dat u louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van uw eerdere verklaringen - nl. de problemen met uw schoonfamilie omwille van uw geweigerd huwelijk met A.(...) - en dat dit de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kon herstellen. Dat uw vader over u en zijn schoondochter ondervraagd zou zijn geweest door de Jordaanse geheime dienst diende bovendien evenzeer als ongeloofwaardig te worden beoordeeld daar het logischer zou zijn indien uw vader u dit onmiddellijk meegedeeld zou hebben en u dit element nooit eerder had aangehaald in uw asielprocedures. Evenmin konden de problemen van uw familie met de familie van de smokkelaar overtuigen, u bleek hier immers niet goed van op de hoogte te zijn en hierover geen navraag te hebben gedaan. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 12 september 2012.

Heden, in het kader van uw vierde asielaanvraag, haalt u andermaal elementen aan die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige drie asielaanvragen hebt verteld. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw vierde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd - nl. dat uw problemen met de familie van A.(...) nog altijd actueel zijn en zij in januari 2015 een klacht tegen u ingediend hebben, waardoor u veroordeeld bent tot een celstraf van vijf jaar (zie verklaring DVZ, dd. 16 september 2015, vraag 15, en gehoorverslag CGVS, dd. 27 september 2017, p. 10-15) - wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie initiële asielrelaas.

Hiernaast is het ook hoogst eigenaardig dat de familie van A.(...) pas in januari 2015, reeds vier jaar na uw vertrek uit Jordanië, besloot een klacht tegen u in te dienen. Hiermee geconfronteerd beweert u dat de familie van A.(...) het eerst wou vatten, zij geen kinderen wouden verliezen en zij tijdens de stammenbemiddeling door andere stammen overtuigd werden om niet heel uw stam te beschuldigen, maar naar de rechtbank te stappen omdat het hier enkel een individuele fout van één of twee personen

betreft (CGVS, p. 14). Het is echter weinig waarschijnlijk dat het vier jaar zou duren alvorens er tijdens de stammenbemiddeling gezegd werd dat de ouders van A.(...) beter naar de rechtbank konden stappen. Daarenboven was het reeds vanaf januari 2011 duidelijk dat A.(...) samen met u naar het buitenland gegaan was (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 4). Dat de ouders van A.(...) desondanks tot januari 2015 zouden wachten alvorens een klacht in te dienen tegen u is weinig geloofwaardig.

Voorts is het opvallend dat A.(...) weinig tot niets kan vertellen over de stammenbemiddeling die er geweest zou zijn tussen uw stam en de stam van A.(...), zo kan A.(...) enkel vermelden dat het hier over externe personen en mensen gaat die zij verder niet kent (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 11). Nochtans vormt deze stammenbemiddeling een belangrijk element binnen uw asielaanvraag, aangezien er op deze manier een oplossing gezocht werd voor de door u aangehaalde problemen. Van iemand die haar thuis, land, vrienden en familie achterlaat kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van de pogingen die ondernomen worden om haar problemen op te lossen. Dat A.(...) desondanks dergelijke gebrekkige verklaringen aflegt over de stammenbemiddeling is onbegrijpelijk en tast verder de geloofwaardigheid van jullie relaas en asielmotieven aan.

Daarenboven kan er ook een tegenstrijdigheid waargenomen worden tussen uw verklaringen en de verklaringen van A.(...). Waar u beweert dat de familie van A.(...) er niet van op de hoogte is dat jullie in het buitenland verblijven (CGVS, p. 15), verklaart A.(...) net dat zij bij haar vertrek uit Jordanië tegen haar moeder gezegd had dat ze naar het buitenland vertrok en niet meer ging terugkeren (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 4). Het is bijzonder opmerkelijk dat jullie onderling dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen. Er kan immers verwacht worden dat u en uw partner onderling duidelijke en coherente verklaringen kunnen afleggen over jullie asielmotieven. Dat jullie daar niet in slagen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Overigens is het ook opmerkelijk dat noch u noch A.(...) ooit geïnformeerd hebben naar organisaties die jullie zouden kunnen helpen, adviseren of beschermen in het kader van jullie huwelijksproblemen en/of familiale problemen (CGVS, p. 13-14, en gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 10). Jullie verklaring dat dergelijke organisaties niet sterk zijn en niet zoveel doen (CGVS, p. 13, en gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 10) kan op dit vlak echter niet overtuigen, de kans bestond immers dat een dergelijke organisatie u in uw specifieke geval eventueel toch zou kunnen helpen, adviseren of bescherming bieden. Dat jullie desondanks nagelaten hebben deze handeling te stellen relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees én doet tevens nog meer twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten besproken te worden. Wat betreft de oproepingsbrief en het vonnis van de rechtbank dat u in dit verband voorlegt dient opgemerkt te worden dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien documenten in het kader van een asielaanvraag enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielaanvraag kracht bij te zetten. Daar uw veroordeling door de rechtbank enkel en alleen een gevolg is van de door u beweerde problemen met de familie van A.(...) en gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde certificaat van celibaat.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de door u voorgelegde brief dient opgemerkt te worden dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen, daar deze enkel gebaseerd is op uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken, die hierboven reeds als niet geloofwaardig werden beschouwd. De kopieën van de geboorteaktes van uw dochters en de enveloppe van uw postverzending tonen bovendien enkel de geboorte van uw dochters en uw postverzending aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij, mevrouw A. S. A. A. M., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Duitsland, van Palestijnse origine te zijn en de Jordaanse nationaliteit te bezitten. U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA.

Alhoewel u bent opgegroeid in een extremistische familie, mocht u uw diploma van lerares behalen aan de universiteit. Een job uitoefenen mocht u evenwel niet. In 2005 werd u uitgehuwelijkt aan een man die hoofdzakelijk in Italië woonde en werkte. U ging hem er verschillende keren opzoeken. Uw echtgenoot hield er echter andere vrouwen op na en mishandelde u. Uw familie stemde ermee in dat u in april 2008 uit de echt scheidde.

Sedert 2006 had u contact met Youssef (OV X en CG X) en u ontmoette hem in het huis van Umm Haidar, een vroegere buurvrouw. Toen uw familie achterhaalde dat jullie contact hadden werd u door hen mishandeld en werden de huwelijksaanzoeken niet aanvaard. Op 4 oktober 2009 traden jullie in het geheim in het huwelijk. In december 2010, u was zwanger, deed uw echtgenoot een laatste huwelijksaanzoek, maar tevergeefs. Hierop bracht hij zijn familie op de hoogte en zijn vader hielp jullie het land te verlaten. Hij contacteerde een smokkelaar en financierde jullie reis.

Op 21 januari 2011 verlieten jullie het land via de luchthaven van Amman. U had wel eerst nog uw moeder gebeld met de mededeling dat u én gehuwd én zwanger was, waarop uw moeder u met de dood bedreigde.

Jullie werden op 22 januari 2011 aangehouden in de transitzone van de luchthaven van Zaventem en dienden diezelfde dag nog **een eerste asielaanvraag** in. Op 11 februari 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 9 maart 2011.

Op 15 maart 2011 diende u **een tweede asielaanvraag** in die echter door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater).

Op 4 november 2011 diende u **een derde asielaanvraag** in. U herhaalde dezelfde problemen zoals door u aangehaald werden in het kader van uw eerste asielaanvraag en stelde dat uw familie u nog altijd wil doden en nog steeds uw schoonfamilie lastig valt. Verder haalde u aan dat er heel wat dingen zijn die uw echtgenoot u niet vertelde en u intussen een dochter op de wereld had gezet.

Op 7 mei 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 12 september 2012.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende hier op 27 juli 2015 een vierde asielaanvraag in. Voor uw vierde asielaanvraag steunt u zich opnieuw op de motieven die u in uw eerdere asielaanvragen had uiteengezet, zo herhaalt u de problemen die u met uw familie heeft omwille van uw geweigerd huwelijk met Youssef. U geeft aan dat deze problemen nog steeds actueel zijn, uw familie u gaat vermoorden en voegt hier aan toe dat uw familie een klacht tegen Youssef ingediend heeft waarin zij stellen dat Youssef u ontvoerd heeft. Als gevolg hiervan werd Youssef door een rechtbank bij verstek veroordeeld tot een celstraf van vijf jaar.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt dat u zich in het kader van uw vierde asielaanvraag op dezelfde motieven baseert zoals deze werden aangehaald door uw partner (H.(...) Y.(...) M.(...) A.(...) Q.(...), CG X en OV X). In hoofde van uw partner werd reeds een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen, waardoor deze beslissing ook op u van toepassing is. Deze luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Betreffende de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw initiële asielaanvraag hebt uiteengezet, met name de problemen die u en uw familie hebben met de familie van A.(...) omwille van uw geweigerd huwelijk met A.(...), moet worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. In de beslissing van 11 februari 2011 kwam het CGVS onder meer tot de vaststelling dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd werd doordat er (i) de verklaring van uw echtgenote dat zij in extremistische familie opgegroeid zou zijn en geen sociaal leven had, niet strookt met de vaststelling dat zij aan de universiteit mocht studeren; (ii) jullie geen bewijsstuk konden voorleggen van uw echtgenote haar eerste huwelijk en daaropvolgende echtscheiding, (iii) het opmerkelijk is dat de familie van uw echtgenote uw huwelijksaanzoek afwees, daar dit net het oneerbaar gedrag van uw echtgenote recht zou zetten en jullie relatie zou officialiseren; (iv) het logischer zou zijn mocht de familie van uw echtgenote haar hebben uitgehuwelijkt; (v) noch u noch uw echtgenote op de hoogte bleken te zijn van de naam van de 'sheikh' van jullie 'geheime' huwelijk en het vooraanstaande familielid dat een bemiddelingspoging ondernam; en (vi) dat u en uw echtgenote uiteenlopende verklaringen aflegden

betreffende het contact dat uw echtgenote met haar moeder gehad zou hebben vlak voor jullie vertrek uit Jordanië. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 9 maart 2011 en geniet bijgevolg kracht van gewijsde. In ging niet in cassatieberoep.

Uw tweede asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen daar u geen nieuwe elementen aanbracht die een ander licht konden werpen op uw eerste asielaanvraag.

Uw derde asielaanvraag resulteerde in een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS kon immers niet anders dan vaststellen dat u louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van uw eerdere verklaringen - nl. de problemen met uw schoonfamilie omwille van uw geweigerd huwelijk met A.(...) - en dat dit de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet kon herstellen. Dat uw vader over u en zijn schoondochter ondervraagd zou zijn geweest door de Jordaanse geheime dienst diende bovendien evenzeer als ongeloofwaardig te worden beoordeeld daar het logischer zou zijn indien uw vader u dit onmiddellijk meegedeeld zou hebben en u dit element nooit eerder had aangehaald in uw asielaanvraag. Evenmin konden de problemen van uw familie met de familie van de smokkelaar overtuigen, u bleek hier immers niet goed van op de hoogte te zijn en hierover geen navraag te hebben gedaan. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 12 september 2012.

Heden, in het kader van uw vierde asielaanvraag, haalt u andermaal elementen aan die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorige drie asielaanvragen hebt verteld. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw vierde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd - nl. dat uw problemen met de familie van A.(...) nog altijd actueel zijn en zij in januari 2015 een klacht tegen u ingediend hebben, waardoor u veroordeeld bent tot een celstraf van vijf jaar (zie verklaring DVZ, dd. 16 september 2015, vraag 15, en gehoorverslag CGVS, dd. 27 september 2017, p. 10-15) - wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie initiële asielaanvraag.

Hiernaast is het ook hoogst eigenaardig dat de familie van A.(...) pas in januari 2015, reeds vier jaar na uw vertrek uit Jordanië, besloot een klacht tegen u in te dienen. Hiermee geconfronteerd beweert u dat de familie van A.(...) het eerst wou vatten, zij geen kinderen wouden verliezen en zij tijdens de stammenbemiddeling door andere stammen overtuigd werden om niet heel uw stam te beschuldigen, maar naar de rechtbank te stappen omdat het hier enkel een individuele fout van één of twee personen betreft (CGVS, p. 14). Het is echter weinig waarschijnlijk dat het vier jaar zou duren alvorens er tijdens de stammenbemiddeling gezegd werd dat de ouders van A.(...) beter naar de rechtbank konden stappen. Daarenboven was het reeds vanaf januari 2011 duidelijk dat A.(...) samen met u naar het buitenland gegaan was (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 4). Dat de ouders van A.(...) desondanks tot januari 2015 zouden wachten alvorens een klacht in te dienen tegen u is weinig geloofwaardig. Voorts is het opvallend dat A.(...) weinig tot niets kan vertellen over de stammenbemiddeling die er geweest zou zijn tussen uw stam en de stam van A.(...), zo kan A.(...) enkel vermelden dat het hier over externe personen en mensen gaat die zij verder niet kent (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 11). Nochtans vormt deze stammenbemiddeling een belangrijk element binnen uw asielaanvraag, aangezien er op deze manier een oplossing gezocht werd voor de door u aangehaalde problemen. Van iemand die haar thuis, land, vrienden en familie achterlaat kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van de pogingen die ondernomen worden om haar problemen op te lossen. Dat A.(...) desondanks dergelijke gebrekkige verklaringen aflegt over de stammenbemiddeling is onbegrijpelijk en tast verder de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag en asielmotieven aan.

Daarenboven kan er ook een tegenstrijdigheid waargenomen worden tussen uw verklaringen en de verklaringen van A.(...). Waar u beweert dat de familie van A.(...) er niet van op de hoogte is dat jullie in het buitenland verblijven (CGVS, p. 15), verklaart A.(...) net dat zij bij haar vertrek uit Jordanië tegen haar moeder gezegd had dat ze naar het buitenland vertrok en niet meer ging terugkeren (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 4). Het is bijzonder opmerkelijk dat jullie onderling dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen. Er kan immers verwacht worden dat u en uw partner onderling duidelijke en coherente verklaringen kunnen afleggen over jullie asielmotieven. Dat jullie daar niet in slagen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Overigens is het ook opmerkelijk dat noch u noch A.(...) ooit geïnformeerd hebben naar organisaties die jullie zouden kunnen helpen, adviseren of beschermen in het kader van jullie huwelijksopgaven en/of

familiale problemen (CGVS, p. 13-14, en gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 10). Jullie verklaring dat dergelijke organisaties niet sterk zijn en niet zoveel doen (CGVS, p. 13, en gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 10) kan op dit vlak echter niet overtuigen, de kans bestond immers dat een dergelijke organisatie u in uw specifieke geval eventueel toch zou kunnen helpen, adviseren of bescherming bieden. Dat jullie desondanks nagelaten hebben deze handeling te stellen relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees én doet tevens nog meer twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten besproken te worden. Wat betreft de oproepingsbrief en het vonnis van de rechtbank dat u in dit verband voorlegt dient opgemerkt te worden dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielerlaas kracht bij te zetten. Daar uw veroordeling door de rechtbank enkel en alleen een gevolg is van de door u beweerde problemen met de familie van A.(...) en gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde certificaat van celibaat.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de door u voorgelegde brief dient opgemerkt te worden dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen, daar deze enkel gebaseerd is op uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken, die hierboven reeds als niet geloofwaardig werden beschouwd. De kopieën van de geboorteaktes van uw dochters en de enveloppe van uw postverzending tonen bovendien enkel de geboorte van uw dochters en uw postverzending aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers geven een inhoudelijke kritiek op de motieven van beslissingen van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

2.2. Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige vierde asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die ze naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet. Zij herhalen de problemen die zowel verzoeker als zijn familie hebben met de familie van verzoekster omdat zij een huwelijk tussen verzoeker en verzoekster weigerden. Zij geven aan dat deze problemen nog steeds actueel zijn en voegen hier aan toe dat de ouders van verzoekster in januari 2015 een klacht tegen verzoeker hebben ingediend waarin zij stellen dat verzoeker verzoekster heeft ontvoerd. Als gevolg werd verzoeker op basis van de verklaringen van de ouders van verzoekster in mei 2015 door een rechtbank in Amman bij verstek veroordeeld tot een celstraf van vijf jaar en een bijkomende werkstraf.

Verzoekers' eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arresten nr. X van 9 maart 2011 en nr. X van 9 maart 2011 omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun asielrelaas.

Verzoekers' tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Hun derde asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 87 473 van 12 september 2012.

Ter ondersteuning van hun huidige asielaanvraag leggen verzoekers volgende documenten neer: een certificaat van ongehuwde staat (inclusief vertaling), een vonnis van de rechtbank (inclusief vertaling), een oproepingsbrief van de rechtbank, een brief, kopie van de geboorteaktes van hun dochters, een vertaling van de akte van hun 'urfi'-huwelijk en de enveloppe van de postverzending.

2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt

voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.5. Aangezien reeds in het kader van verzoekers hun vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen dat verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Verzoekers halen aan dat moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal het bestaan van een door verzoekster haar familie ingediende klacht tegen verzoeker niet in vraag stelt, *“maar dat hij er genoeg mee neemt de timing van de klacht, die er nagenoeg vier jaar na het vertrek van verzoekers uit het land, in twijfel trekt”*. De Raad stelt, net zoals de commissaris-generaal, vast dat verzoekers heden verder borduren op en volharden in het asielrelaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en bij voormelde arresten van de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoekers naar aanleiding van hun vierde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen afleggen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, met name dat de problemen met de familie van A. nog altijd actueel zijn en zij in januari 2015 een klacht tegen verzoeker ingediend hebben, waardoor verzoeker veroordeeld is tot een celstraf van vijf jaar, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun initiële asielrelaas.

Verder heeft de commissaris-generaal terecht het volgende vastgesteld in de bestreden beslissingen: *“Hiernaast is het ook hoogst eigenaardig dat de familie van A.(...) pas in januari 2015, reeds vier jaar na uw vertrek uit Jordanië, besloot een klacht tegen u in te dienen. Hiermee geconfronteerd beweert u dat de familie van A.(...) het eerst wou vatten, zij geen kinderen wouden verliezen en zij tijdens de stammenbemiddeling door andere stammen overtuigd werden om niet heel uw stam te beschuldigen, maar naar de rechtbank te stappen omdat het hier enkel een individuele fout van één of twee personen betreft (CGVS, p. 14). Het is echter weinig waarschijnlijk dat het vier jaar zou duren alvorens er tijdens de stammenbemiddeling gezegd werd dat de ouders van A.(...) beter naar de rechtbank konden stappen. Daarenboven was het reeds vanaf januari 2011 duidelijk dat A.(...) samen met u naar het buitenland gegaan was (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...), p. 4). Dat de ouders van A.(...) desondanks tot januari 2015 zouden wachten alvorens een klacht in te dienen tegen u is weinig geloofwaardig.*

Voorts is het opvallend dat A.(...) weinig tot niets kan vertellen over de stammenbemiddeling die er geweest zou zijn tussen uw stam en de stam van A.(...), zo kan A.(...) enkel vermelden dat het hier over externe personen en mensen gaat die zij verder niet kent (zie gehoorverslag A.(...) S.(...) A.(...) A.(...) M.(...) , p. 11). Nochtans vormt deze stammenbemiddeling een belangrijk element binnen uw asielrelaas, aangezien er op deze manier een oplossing gezocht werd voor de door u aangehaalde problemen. Van iemand die haar thuis, land, vrienden en familie achterlaat kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van de pogingen die ondernomen worden om haar problemen op te lossen. Dat A.(...) desondanks dergelijke gebrekkige verklaringen aflegt over de stammenbemiddeling is

onbegrijpelijk en tast verder de geloofwaardigheid van jullie relaas en asielmotieven aan.” Verzoekers weerleggen noch ontcrachten deze vaststellingen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet worden gevolgd waar zij aanhalen dat moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal het bestaan van een door verzoekster haar familie ingediende klacht tegen verzoeker niet in vraag stelt.

De Raad wijst er verder op dat verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen met betrekking tot het feit of de familie van verzoekster er al dan niet van op de hoogte is dat zij in het buitenland verblijven. Het is bijzonder opmerkelijk dat verzoekers hieromtrent onderling dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen. Er kan immers verwacht worden dat verzoekers onderling duidelijke en coherente verklaringen kunnen afleggen over hun asielmotieven. Dat verzoekers daar niet in slagen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun asielmotieven.

Waar verzoekers aanhalen dat verzoeker tijdens zijn gehoor heeft gezegd dat er organisaties bestaan die de wet willen aanpassen, maar dat de stammen sterker zijn dan die organisaties en zelfs bereid zijn *“die organisaties buiten Jordanië te zetten”*, moet worden opgemerkt dat dit op zich geen afbreuk doet aan het gegeven dat verzoekers zelfs niet geprobeerd hebben zich te informeren omtrent deze organisaties. Het gebrek aan een dergelijk initiatief relativeert wel degelijk de ernst van de door verzoekers voorgehouden vrees. Het is dan ook niet aan de verwerende partij om informatie aan te brengen omtrent een organisatie die hen had kunnen helpen.

De verwerende partij wordt ook verweten te hebben nagelaten zich vragen te stellen omtrent het redelijk karakter van de straf waaraan verzoeker zich blootstelt in geval van terugkeer. Verzoekers zijn er niet in geslaagd hun asielrelaas aannemelijk te maken. De straf die verzoeker stelt te lopen kadert volledig in dit reeds eerder ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en is derhalve niet dienstig.

Met betrekking tot de door verzoekers voorgelegde documenten werd terecht het volgende geoordeeld:

“Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten besproken te worden. Wat betreft de oproepingsbrief en het vonnis van de rechtbank dat u in dit verband voorlegt dient opgemerkt te worden dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Daar uw veroordeling door de rechtbank enkel en alleen een gevolg is van de door u beweerde problemen met de familie van A.(...) en gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde certificaat van celibaat.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de door u voorgelegde brief dient opgemerkt te worden dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstelt, daar deze enkel gebaseerd is op uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken, die hierboven reeds als niet geloofwaardig werden beschouwd. De kopieën van de geboorteaktes van uw dochters en de enveloppe van uw postverzending tonen bovendien enkel de geboorte van uw dochters en uw postverzending aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.”

De Raad merkt op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausible verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat ze in wezen niet verder komen dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van een van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee ze echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontcrachten.

2.5. De in de bestreden beslissingen opgenomen motieven zijn deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF